

Karlsbad, 1870. aug. 2.

Kedves Levelettem,

Még kíváncsi az egész világ háború: én nyugodtan ülök itt, Oroszország földi völgykastélyában, vagyis nyugodalomul csak annyiban, mert ötkör teltem, hanem felvált, újra nélkülözhetetlenül kell, és csak az utolsó jutás negyedik, hol egy erőt és a kapott utasítás minden járulékos körpótól. A világ- és konvenció hi, az első, megadott számú stenoklann indítvány, gondolat: no, a képviselőház valahányra fog lenni egy ma, gúlvál nélkül az iradalmi ügyben is. Ötletkötés. A mi a tárgyalás hírlap: közlésből látszik, nem bírámonélulni a tabulátori felpagáskál. Stenoklann indít, ványa körülbelül jó volt: „érdemes írónak (nemzeti) játszmal erényi s erényi”. Az országgyűlés, alanyok, néi dob, szűny nagy elengedhet. Íróknak, gondolom alyanoknak, kik az a minisztérium kérk, vagy el, pagadják.

Ezre nem volt szükség. Ott az irói segélygyűlés. Mondták volna ki, hogy ennek nékise kölcsönt az ebben az a hancadfil ez forintot. Ez az a forint, itt volna belátás forint segélyekére. Más a miniszterhez pagadják folgyavonni desperatus correcto, vak, s affile nép, kiket az irói segély elhergetett, s a miniszter 50-60 fejével kiokozta nekik, hogy a nyakán ne vesztet, ha szár meg inn szavazva. Nyer-e az által az iradalmi nyer-e csak egy ér, decs iró is írásont a munkára kilátást a jövő, re versenyben a mielő jusalamért sem, a világ, ság, az erkölcsi és anyagi raulom nyer is írni, gyes, is ermet » koldusfilleveret.”

Nem frü kell mondanai előttd: mire volt írni, vég. Pár ez forintnyi nyugdíj megszavazására, aly első rangú íróknak, kik nem elengedhetek, hanem mindig exigency voltak, s akik az iradalmi melléklet valami (százot beszerve) melléklet szab, mely idejük nagyság, munkakör stb.

elrabolja; azokban mindig vagy beseget, miatt vágynak,
nak nyugalmat napokat elni, tehát a mellék foglalkozás.
Később szabadulni; de nem lehetek, mert az kis
fennaradásra elvezethetnek. Etenyi fagy. Ott volt Vörös,
marry, Szalay sub. Ha csak 1000 főt bírhatunk volna
- oly érzem alatt mely meg nem alázó - lexum nemzeti
nyugdíj vagy juttatás - az elvétel megajánlani nem let-
tet volna oly keserűen, hogy egy parvenu protectívja a lá-
nya magát; a másik nem ~~volt~~ egy nyugdíj bürocracia
nézete volna, élénk s pazarlóra volna nemcsak méltó ide-
jét. De mégis, elregegyük, koldus egyik sem volt i-
amannak csölyg földhasznosítási, ennek mondanai némi jön-
delme nem engede, hogy pauperizáció lestimoniámmal bír-
jon. Ha tehát az orixüggyélis 1-2 jelet, vagy kitűnő
iradék (több ugyeem igen van egykor) amely nyugdíjt
kavakossá valón meg, a mennyiből kis család fegy-
vérei nélkül megélhet, vagy a mi, egyik családnál se-
gélyforrásaival együtt, e életre elegen" lesz volna, de
juttatás vagy affile érzem alatt; akkor lehetne mondani
hogyan tett valamit az iradalam érdekében; így csak a
szemléletet termi még aránylatanabb.

H. C. C. C.

En, a fürdő kelmességeit alig ismerem az ideán.
Nem tudom, jó-e ez a házazásom után: de itt
alig lehet, erre valóra, egészre állapodtam. Az
ido folyását jól, néha rövid káprázattal, mely után
a leg, annál tisztább, az enő annál közelebb, a séta
annál kellemesebb. Ide kellene járni, míg nem késő:
egy évi cura légy önkéntesen helyrehozni.

Latinaat légy hívés megmondani, hogy le-
velis nekem, s megnyugvással iránta, de nem
válaszoltam, vára igérz újabb kudarcként.

En már itt nyugvok hűsöl: hogy le-
-e jöttök? még nem, vagy elhagyottam. Be-
nélem kell a doktorral, vára meg a huszt,
a kés mégis majd hasznosok.

Kedves Károlyi atyám is Lúci szíve,
bél tisztán, a gyermekét cinkolva, té-
gő öltetve maradtak

igaz barátod
Stranydánus

M. i. Gyulai Palina is fründökem volt ir-
ni, de már 5 irá, félálom kell: add
át, kérek, neki is üdvözlésével.

